This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

De verhinderde dansparty, of Het orchest onder de tafel

Pierre Yves Barré, E. T. Maurice Ourry, Carel Alexander Van Ray

L. 6813

BIBLIOTHEEK
SNELLAERT.

UNIVERS

Digitized by Google

DE
VERHINDERDE
DANSPARTY.

Digitized by Google

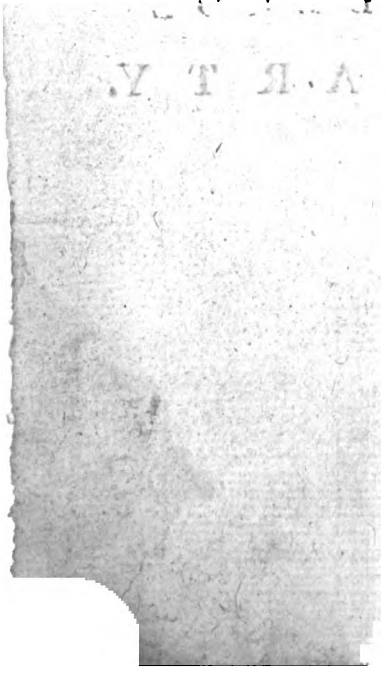

Digitized by Google

DE VERHINDERDE DANSPARTY,

OF

HET ORCHEST ONDER DE TAFEL;

BLYSPEL, met ZANG.

VRY GEVOLGD NAAR HET FRANSCH, VAN

BARRÉ EN OURRY,

DOOR

C. A. VAN RAY.

Te AMSTELDAM, by
ABRAHAM MARS. 1805.
Met Privilegie.

Digitized by Google

Par un agréable délire,
Un auteur gai se fait aimer;
Mais lorsqu'il excite le rire,
Qu'il sache se faire estimer.
Quand le rire arrache un suffrage,
Desavoué par la pudeur,
Le public applaudit l'ouvrage,
Mais que pense-t'-il de l'auteur?

LE MARIAGE DE SCARRON,
Vaudeville.

Amsterdam, 23 *Maart*,
1805.

COPYE
VAN DE
PRIVILEGIE.

HET DEPARTEMENTAAL BESTUUR VAN HOLLAND doet te weeten: Alzo ons te kennen is gegeeven by Commissarisſen van den Stads Schouwburg te Amſteldam:

Dat der Supplianten Predeceſſeuren, de Regenten van het Wees- en Oude Mannenhuis der Stad Amſteldam, mitsgaders Regenten van den evengemelden Schouwburg, op den 1ſten van November, 1787. van Hun Ed. Groot Mog. de Staaten van Holland en Westvriesland, voor den tyd van vyftien achter een volgende jaaren hadden geobtineerd prolongatie van Octroy, om de Werken, die ten dienste van het Tooneel reeds waren gedrukt, en van tyd tot tyd noch verder in het licht gebragt en ten Tooneele gevoerd zouden worden, alleen te mogen drukken, doen drukken, uitgeeven en verkoopen, en dewyl de Supplianten de voorsz. Werken, zoo van Treur- als Blyſpellen, Kluchten, als anderszins, die reeds gedrukt en ten Tooneele gevoerd waren, of in het toekomende gedrukt en ten Tooneele gevoerd zouden mogen worden, gaarne alleen, gelyk voorheen, zouden blyven drukken, doen drukken, uitgeeven en verkoopen, ten einde dezelven, door het nadrukken van anderen, hunnen luister, zoo in Taal als Speelkonst, niet mogten verliezen, en de tyd der Prolongatie van het voorſchreven Octroy was geëxpireerd, en de Supplianten het zelve gaarne weder zagen geprolongeerd:

Zoo keerden de Supplianten zich tot deeze Vergadering, eerbiedigly verzoekende, dat het ons behaagen mogte, de Supplianten nog voor den tyd van vyftien eerstkomende jaaren, te Octroijeeren, om, geduurende dien tyd, voorsz. Werken alleen te mogen drukken, doen drukken, uitgeeven en verkoopen, met verbod aan allen en een iegelyk, om de voorsz. Werken in het geheel of ten deele te drukken, te doen drukken, te verhandelen of te verkoopen, ofte elders nagedrukt binnen deeze Landen te brengen, uit te geeven ofte te verhandelen, op de verbeurte van alle dezelven, en zodanige boete tegen de Overtreeders, als deeze Vergadering naar haare wysheid zoude gelieven te ſtatueeren, en hier van te verleenen nader Octroy in forma.

ZOO IS 'T, dat wy de zaake en het verzoek voorsz. overgemerkt hebbende, ende genegen wezende ten verzoeke van de Supplianten, uit onze rechte Weetenſchap, byzondere Magt en Authoriteit, dezelve Supplianten geconſenteerd, geaccordeerd en geoctroyeerd hebben, conſenteeren, accordeeren en octroyeeren hunlieden by deezen, dat zy, geduurende den tyd van vyftien eerst achtereenvolgende jaaren, de voorsz. Werken, in dier voegen

Digitized by Google

gen als zulks by de Supplianten is verzocht en hier voren uitgedrukt staat, binnen den voorsz. Lande van Holland alleen zullen mogen drukken, doen drukken, uitgeeven ende verkoopen, verbiedende daarom alle ende een iegelyken, de voorsz. Werken in het geheel of een deele te drukken, naar te drukken, te doen naar drukken of te verkoopen, ofte elders nagedrukt binnen denzelven Lande van Holland te brengen, uit te geeven of te verkoopen, op verbeurte van alle de naargedrukte, ingebragte ofte verkochte Exemplaaren, ende een boete van drie duizend Guldens daar en boven te verbeuren, te appliceeren een derde part voor den Officier, die de Calange doen zal, een derde part voor de Armen der plaatse, waar het Casus voorvallen zal, ende het resteerende derde part voor de Supplianten, ende dit telkens zoo menigmaal als dezelve zullen worden achterhaald: alles in dien verstande, dat Wy de Supplianten met deezen Onzen Octroye alleen willende gratificeeren, tot verhoeding van hunne schade, door het nadrukken van de voorsz. Werken, daardoor in geenen deele verstaan, den innehouden van dien te authoriseeren ofte te advoueeren, veel min dezelven, onder onze protectie en bescherminge, eenig meerder credit, aanzien, of reputatie te geeven, neen, maar de Supplianten in cas daarinne iets onbehoorlyks zoude influëren, alle het zelve tot hunnen laste zullen gehouden wezen te verantwoorden, tot dien einde wel expresselyk begeerende, dat, byaldien zy dezen onzen Octroye voor dezelve Werken zullen willen stellen, daarvan geene geabbrevieerde of gecontraheerde mentie zullen mogen maken, neen, maar gehouden weezen, hetzelve Octroy in 't geheel, en zonder eenige omisse, daar voor te drukken, of te doen drukken, en dat zy gehouden zullen zyn, een Exemplaar van de voorsz. Werken, op groot papier, gebonden en wel geconditioneerd, te brengen in de Bibliotheek van de Universiteit te Leyden, binnen den tyd van zes weeken, nadat zy Supplianten de voorsz. Werken zullen hebben beginnen uit te geeven, op een boete van zes honderd gulden, na expiratie der voorsz. zes Weeken, by de Supplianten te verbeuren, ten behoeve van de Nederduitsche Armen van de plaats alwaar de Supplianten woonen, en voorts op pœne van met 'er daad verstteeken te zyn van het effect van deezen Octroye; dat ook de Supplianten, schoon by het ingaan van dit Octroye een Exemplaar geleverd hebbende aan de voorsz. Onze Bibliotheek, by zoo verre zy geduurende den tyd van dit Octroy dezelve Werken zouden willen herdrukken met eenige Observatien, Noten, Vermeerderingen, Veranderingen, Correctien, of anders, hoe genaamd, of ook in een ander formaat, gehouden zullen zyn wederom andere Exemplaaren van dezelve Werken, geconditioneerd als voren te brengen in de voorsz. Bibliotheek, binnen denzelfden tyd, en op de boeten en pœnaliteit als voorschreven.

En ten einde de Supplianten deezen Onzen Consente en Octroye mogen genieten, als naar behooren, lasten wy allen ende

Digitized by Google

eenen iegelyken, dien het aangaan mag, dat zy de Supplianten van den inhoude van deezen doen laaten ende gedoogen, rustelyk, vredelyk en volkomentlyk genieten ende gebruiken, cesseerende alle belet ter contrarie.

Gegeeven in den Haage, onder Onzen grooten Zegele hier aan doen hangen, op den negenden van November, in 't jaar Onzes Heeren ende Zaligmakers, duizend agt honderd en twee.

Het Departementaal Beſtuur van Holland,

S. P. VAN SWINDEN, vt.

Ter Ordonnantie van 't zelve,

J. H. MOLLERUS.

Lager ſtond,

Aan de Supplianten zyn, nevens dit Octroy, ter hand geſteld by Extract Authenticq, de Reſoluties van de Staaten van Holland, van den 28. Juny, 1715. en 30. April 1728. ten einde om zich daarnaar te reguleeren.

COMMISSARISSEN VAN DEN STADS SCHOUWBURG hebben, in hunne voorſz. qualiteit, het Recht der bovenſtaande Privilegie, alleen voor den tegenwoordigen druk, van DE VERHINDERDE DANSPARTY, OF HET ORCHEST ONDER DE TAFEL; *Byſpel, met Zang*, vergund aan ABRAHAM MARS.

Amſteldam, den 5. April, 1805.

Geen exemplaren zullen voor echt gehouden worden, dan die door den *Secretaris* van den *Stads Schouwburg* onderteekend zyn.

PER-

Digitized by Google

PERSONEN.

De Heer WASNAER, *een bejaard vrolyk man.*

Mevrouw WASNAER, *zyne echtgenote.*

CABANEL, *kapitein in het régiment van Champagne.*

HENRY, *pyper in hetzelfde régiment, minnaar van Julie.*

JULLE, *kamenier van Mev. Wasnaer.*

Het ſtuk ſpeelt te Straatsburg.

DE

Digitized by Google

DE VERHINDERDE DANSPARTY,

OF

HET ORCHEST ONDER DE TAFEL;

BLYSPEL, met ZANG.

Het tooneel verbeeld eene zaal. Mevrouw Wasnaer zit, aan de linkerzyde van het tooneel, vóór eene toilet-tafel, Julie is bezig met hare kleding in order te brengen. Aan de rechterzyde van het tooneel ſtaat eene met tapyt behangene tafel.

EERSTE TOONEEL.

Mevrouw WASNAER, JULIE.

Mev. WASNAER.

Julie, hebt gy my wel ooit zó lang aan myn toilet bézig gezien?

JULIE.

Neen, waarlyk niet. Maar ook op een bal te gaan, wáár gansch Straatsburg zich zal laten vinden, zie, dat verdient ók wel, dat gy thans een weinig meer tyd aan uw toilet beſteed.

Digitized by Google

Mev. WASNAER.

En buitendien is de *coquetterie*, op myne jaren, niet meer gevaarlyk.

Air: *Si l'on pouvait rompre la chaine.*

Liefde alléén ſchenkt bekoorlykheden,
Zy verfraait ons in onze jeugd;
Een meisjen ziet zich aangebeden,
Haar lentetyd ſchenkt niets dan vreugd.
Maar de ouderdom, de gebreken,
Ontnemen ons 't geleende ſchoon,
En mannentrouw is ras bezweken,
Als grysheid by ons zit ten troon. (*bis.*)

JULIE.

Dat kan wel zyn; maar de ouderdom ſchenkt ons toch óók eenige aangename oogenblikken.

Mev. WASNAER.

Ach! had gy my vóór dertig jaren maar eens gezien!...

JULIE.

Air: *Lyfis ayait de la jeunesse.*

Men zal uw gul gedrag verëeren,
Men zal uw vrolykheid waardeeren;
De norschheid word alöm gehaat:
Zy doet voor ouderdom ſteeds vrezen,
En dan is het berouw te laat.
Men zal beminlyk wezen,
Als men de goedheid neemt te baat.
Die goedheid neemt te baat,
Zal ſteeds beminlyk wezen. (*bis.*)

Mev.

Digitized by Google

Mev. WASNAER.

Ó! Gy olyk meisjen! gy wilt my vleijen.

JULIE.

Ik u vleijen? Neen, mevrouw; ik bemin u daartoe te veel. Julie zal nóoit vergeten wat zy u verſchuldigd is.

Mev. WASNAER.

Spreken wy daar niet van; ik heb u als myn kind opgevoed, en gy moet my meer als vriendinne, dan als meesteresſe aanmerken.

JULIE.

Ach! mevrouw, hoe zo vele goedheden my waardig te maken?

Mev. WASNAER.

Door ſteeds voor myn' man en my dezelfde vriendſchap te bewaren, en door nooit op te houden van vertrouwelyk met my om te gaan. By voorbeeld: toen, vóór twee jaren, het régiment van Champagne hier in deze ſtad in guarniſoen lag, toen was uw ongeluk naby, had gy in dien tyd uw hoofd en hart gevolgd, dan zoude gy thands misſchien een beklagenswaardig meisjen zyn geweest. Maar, neen, gy bekende my alles, ik ben uwe vertrouwde geworden; ik heb uw geheim bewaard, zelfs mynheer Wasnaer weet niet eens van dit geval; gy hebt myne raadgevingen gevolgd, en eindelyk heeft de reden u dien jon-

jongeling doen vergeten, die uwe liefde niet waardig was.

JULIE.

Ik heb hem wel hard behandeld toen hy vertrok, en hem zelfs een laatst vaarwel geweigerd.

Mev. WASNAER.

Lieve meid, gy weet niet hoe gevaarlyk die laatste vaarwels zyn, en hoe verre zy iemand brengen kunnen; buitendien, een regiments-muzikant, dat is immers geen beroep daar men eene vrouw van onderhouden kan; en gy weet immers wel, dat mynheer Wasnaer en ik niets anders dan uw geluk willen; laat ik u geleiden. Gy bemint Henry immers nu niet meer?

JULIE.

Ik doe alles wat ik kan om hem te vergeten!

Mev. WASNAER.

Na eene ſcheiding van twee jaren denkt gy nog aan dien Henry?... Maar, lieve Julie! als gy aan hem denkt is zulks immers zeer zelden; want als het daaglyks gebeurde...

JULIE.

Ach!

Mev. WASNAER.

Ik zie het al, gy denkt nog geſtadig aan hem.

JU-

Digitized by Google

JULIE.

Toen ik hem voor 't eerst mogt aanschouwen,
Gevoelde ik reeds de liefdesmart,
Doch nooit zal my dien stond berouwen.
Henry schonk ik dit minnend hart.
Dien stond breng ik my steeds te binnen,
Vergeefsch ban ik hem uit myn' geest...
Vergeet men wel ooit te beminnen,
Als men ééns is bemind geweest?

*

Zyn tedre taal kon my bekoren,
Zyn zachte stem ontroerde my;
Wie kan eens minnaars klaaglied horen?
Ik niet: myn hart was niet meer vry.
Zyn lied breng ik my steeds te binnen;
Vergeefsch ban ik het uit myn' geest...
Vergeet men ooit wel te beminnen,
Als men ééns is bemind geweest?

Mev. WASNAER.

Myn kind, tyd en geduld zullen aan uw hart de rust weder schenken. Maar wáár drommel is mynheer Wasnaer dan? Nóg al aan zyn toilet? Waarlyk, hy heeft daar meer tyd toe nodig dan zyne vrouw.

JULIE.

Ik geloof dat ik hem hoor. — Juist, daar is hy.

TWEE-

Digitized by Google

TWEEDE TOONEEL.

DE VORIGEN, WASNAER,

Mev. WASNAER.

Ah! zyt gy eindelyk eens gekleed?

WASNAER.

Zo als gy ziet.

Air: *Il n'est qu'un pas.*

Zeg, kan myn kleding u behagen?

Mev. WASNAER.

Waarlyk, ik vind u naar myn' smaak.

WASNAER.

Ja, vrouw, 'k ben nog een raare snaak,
Als ik my lustig moet gedragen.
Maar, ik zeg het zonder verwyt,
Voor ons was ééns een beter tyd.

Mev. WASNAER.

Welnu! ik beklaag hen, die om onzen ouderdom, ons uit den weg gaan.

WASNAER.

Lieve vrouw, ik vinde u nog even zo beminnelyk als vóór dertig jaren; in myne oogen zyt gy niets verände rd

Mev. WASNAER.

Buitendien hebben wy de verstandigste zyde gekozen.

WAS-

Digitized by Google

WASNAER.

Welke?

Mev. WASNAER.

Die van het voorledene niet te betreuren, en het beste gebruik van het tegenwoordige te maken.

WASNAER.

Dat's waar.

Mev. WASNAER.

By voorbeeld: die bruiloft, waarōp wy dezen avond verzocht zyn, het ſchynt my toe dat zy u verjeugdigt.

WASNAER.

Wel, zy maakt my wél twintig jaren jonger.

Mev. WASNAER.

En my maakt zy geheel vreugdevol.

Air: *Vaudeville des Viſitandines.*

Wanneer dezen nacht, de vermaken
De gulle vreugde gaande maakt,
Zullen wy die genoegens ſmaken,
Waarvoor gy ſteeds op 't hoogſte blaakt.

WASNAER.

Als ik één uurtjen ſlechts mag ſpringen,
Zonder dat ik de jicht gevoel...

Mev. WASNAER.

Dan zal ik u zeggen: lieve man, vermoei u thands niet te véél, want gy weet immers wel, dat gy tegenwoordig niet meer zo goed voort kunt als voorheen, en voorāl...

Keer

Digitized by Google

Keer langzaam, vriendjen, naar uw' ſtoel,
En wil naar 't danſen niet meer dingen. (*bis.*)

WASNAER.

Uwe vrolykheid bekoort my. Maar wat ziet gy 'er ſnoepig uit! Julie, ik maak u myn kompliment, gy hebt u van daag waarächtig overtroffen.

JULIE.

Mynheer, ik heb myn best gedaan.

Mev WASNAER.

Zo als naar gewoonte.

WASNAER.

Gy zult, op myne eer, dezen nacht veröveringen maken. Nooit zag ik u zó *brillant*. Niets ontbreékt aan uwe kleding, neen, niets.

Mev. WASNAER.

Myn vriend, u alléén moet ik voor dit alles bedanken.

Air: *Un jour Guillot.*

Gy dacht ſteeds om my te verſieren,
Door 't geen dat my verfraaijen kon,
En door dien pronklust bot te vieren,
Wierd ik een vrouw naar d'eersten *ton*.
Uw minnares deed gy geſchenken,
Uw vrouw bedankt u thans daarvoor.
Lieve Wasnaer! doe my een vermaak...
Wil niet meer aan de liefde denken,
Doch dat vriendſchap uw oog bekoor'? (*bis.*)

WASNAER.

Mevrouw Wasnaer, de vriendſchap is (onder ons ge-

Digitized by Google

gezegd) een ding van weinig waarde, voor zulke tederminnende echtgenoten als wy.

Mev. WASNAAR.

Mynheer Wasnaer, als men in een huishouden de zuster tot kostgangster heeft, kan de broeder niet nalaten om haar van tyd tot tyd eenige bezoeken te geven, en gy weet hoe hy ontfangen word.

WASNAER.

Air: *Vaudeville d'Epicure.*

Vrouw! gy moet my met iets geryven:
Ik bid u, toe, geef my één' zoen!

Mev. WASNAER.

Neen, gy zult het wel laten blyven;
Man! hoe zyt gy van daag zó groen?
Ach! laat ons blyven by het ſpreken,
En laten wy de daden dáár.
De tyd tot vryën is geweken,
Dit worden wy, helaas, gewaar!

WASNAER.

Vergeef het my, myne goede vriendinne; ik vergat dat hier eene jonge kuiſche maagd tégenwoordig was... Wat ſcheelt 'er aan, Julie, altyd ernſtig? Zoudet gy verſtoord zyn, om dat gy niet mede naar het bal kunt gaan?

JULIE.

Ik, mynheer? ach, heden neen!

Digitized by Google

WASNAER.

Luister na my, myn kind: maak dat gy kennis krygt aan een' hupschen jongen, die u gelykt, en die ons bevalt; kyk! dan zult gy 'ereis een bruiloftjen zien, zó als 'er nog nimmer aan een Straatsburger kameniertjen is gegeven... Maar gy zyt zo ernstig, zo bedaard...

Mev. WASNAER.

Zy heeft gelyk; want zo lang als een jong meisjen zich van de strikken der liefde kan onthouden...

JULIE.

ô! Ik herinner my uwe lessen wel.

WASNAER.

En wat kan mevrouw Wasnaer tegen de liefde in te brengen hebben, als het u belieft? Wat kan zy zeggen?

JULIE.

Wat zy zeggen kan? hoor slechts.

Air: *ça fait moins d'mal que de plaisir.*

't Behagen kan de vrouw bekoren,
't Is haar vermaak, 't is haar geluk;
Tot beminnen is zy geboren,
Schoon dat die drift haar schenkt véél druk.
Zacht genot, doormengd met véél plagen,
Veröorzaakt haar des mingods kracht.
Ach! Venus schenkt schaars schone dagen,
En zelden een' gerusten nacht! (*bis.*)

Digitized by Google

WASNAER.

Mevrouw Wasnaer! het ſtaat u niet fraai, zulk eene verwenschte zedekunde te prediken.

Mev. WASNAER.

Ik weet het wel, myn vriend; maar het is eene algemene waarſchuwing.

WASNAER, *tegen Julie.*

Hoor, lieve Julie; men mag zeggen wat men wil, op uwe jaren moet men een weinig verliefd zyn... moet men een weinig verliefd zyn!

(*Men hoort een krygsmuziek, hetwelk het air: le branle ſans fin, ſpeelt*)

Wat hoor ik daar voor gerucht? Wat is dat?

JULIE, *door het venſter ziende.*

Het is een régiment dat binnen komt, en dat naar de paradeplaats trekt.

Mev. WASNAER.

Julie, ga zien wat het is.

JULIE.

Ik ga, mevrouw.

DERDE TOONEEL.

WASNAER, Mevrouw WASNAER.

Mevr. WASNAER.

Air: *Du branle ſans fin.*

Op dat de droefheid verdwyn',
Op dat ſcherts ons mogt bekoren;

Digitized by Google

En men ſmaak vond in den wyn,
Daaröm wierd eendracht geboren.
De moedvolle oorlogsheld,
Om den veldſlag vast te winnen,
Daar hy roem in 't ſtryden ſtelt,
Verhit den ſoldaat zyn zinnen.

TE SAMEN.

Opdat de droefheid verdwyn', *enz.*

Mevr. WASNAER.

Men zag ſoms wel een minnaar,
Onder 't ſerenade geven,
Daar het weder was zeer naar,
By zyn liefjen binnen ſtreven.

TE SAMEN.

Op dat de droefheid verdwyn', *enz.*

WASNAER.

Ik min den doctor die, verheugd,
By zyn zieken zit te zingen,
En die, als een zoon der vreugd,
Den dood door zyn' lagch kan dwingen.

TE SAMEN.

Op dat de droefheid verdwyn', *enz.*

VIERDE TOONEEL.

DE VORIGEN, JULIE.

JULIE, *op een' ontſtelden toon.*

Ach! mynheer, ach! mevrouw, raad eens... raad eens, wat het is.

WAS-

Digitized by Google

WASNAER.

Parbleu! wat zoude het anders als muziek wezen; maar, by welke gelégenheid?

JULIE, *als voren.*

Het is...

Mev. WASNAER.

Een vreemd régiment, dat naar de paradeplaats getrokken is.

JULIE.

Juist.

WASNAER.

Weet gy ook welk régiment?

JULIE.

Het régiment van... van...

Mev. WASNAER.

Het régiment van Champagne.

JULIE.

Gy hebt het geraden.

Mev. WASNAER.

Neen, myn kind, gy hebt het my gezegd.

JULIE.

Wie, ik?

WASNAER.

Welnu! wat scheelt 'er aan, Julie?

Mev. WASNAER.

Niets, zy heeft gelopen, zy is buiten adem. Zet u neder, kindlief.

Digitized by Google

WASNAER.

Bravo! vermeerdering van vermaak voor onze ſtad. — Het régiment van Champagne, dat van geheel Straatsburg betreurd wierd, toen het, nu twee jaren geleden, van hier vertrok; en onze vriend Cabanel, die wy eindelyk nu eens zullen wederzien. Zeg, mama, gevoelt gy myne vreugde?

Mev. WASNAER.

Ik deel haar met u, myn vriend.

WASNAER.

En gy, Julie?

JULIE.

Mynheer, ik geloof van... ja.

Mev. WASNAER.

Alles wat ons verheugd, doet immers vermaak aan Julie. (*Tegen Julie.*) Ga licht halen.

(*Julie vertrekt.*)

WASNAER.

Ik ben 'er van verzekerd, dat onze vriend Cabanel van het eerſte oogenblik het beſte gebruik zal maken, om herwaards te ſnellen.

Mev. WASNAER.

Hy zal, hoop ik, nergens anders zyn' intrek nemen.

WASNAER.

Dan was ik voor eeuwig op hem verſtoord, en dan .. *Ah! ça*, mama, hy zal zekerlyk oogenblikkyk hier wezen, derhalven moet gy voor alles zorg dragen;

Digitized by Google

gen; voor *soupé*, bed, etcétera. Hy moet aan niets gebrek hebben.

Mev. WASNAER.

Zonder twyffel zal ik 'er voor zorgen.

WASNAER.

Wel, drommels! daar valt my iets in. Weet gy wel, dat onze dansparty, door zyn' komst, misschien wel in duigen geraken zal?

Mev. WASNAER.

Gy kunt gelyk hebben, man, dat valt 'er mal in; ik had my op deze bruiloftsparty wát gespitst.

WASNAER.

En ik dan. Denkt gy dat ik voor niet nieuwe dansschoenen heb laten maken?

Mev. WASNAER.

Air: *Avec la pipe du tabac.*

Zyn komst doet myne vreugde staken,
Want, manlief, nu blyven wy t'huis.

WASNAER.

'k Zal geen *Brisés* dus kunnen maken,
Ach, lieve hemel! welk een kruis! (*bis.*)

Mevr. WASNAER.

Maar, laten wy ons niet bedroeven,
't Bezoek eens vriends heeft zoetheid in.

WASNAER.

Ja, vriendschap schenkt aan 't hart vergnoegen,
Zy is de zuster van de min. (*bis.*)

Digitized by Google

Mev. WASNAER.

Het hindert my toch een weinig.

WASNAER.

Ja, het *chicaneert* my ook, maar daar is niets aan te doen. Buitendien, hy is onze vriend, onze oude vriend, en die zo verheugd zal zyn van ons weder te zien.

Mev. WASNAER.

En wy dan?

(*Julie is intusschen met de kaarsen terug gekomen.*)

JULIE, *ter zyde.*

Ik ben nog geheel ontsteld: Henry hier te Straatsburg!

WASNAER, *zyne handschoenen uittrekkende.*

Komäan, vrouwlief, het is eene afgedane zaak. Ik denk niet meer aan het bal.

Mev. WASNAER.

Noch ik; maar ik blyf geheel *gecostumeerd.*

JULIE.

Ik hoor gerucht op den trap, men komt; mynheer, wil ik gaan vóórlichten?

WASNAER.

Ja, ga.

Mev. WASNAER.

Hy zal het zekerlyk wezen.

WASNAER.

Ja, waarächtig! hy is het.

V 2 F.

Digitized by Google

VYFDE TOONEEL.

DE VORIGEN, CABANEL.

CABANEL.

Goeden avond, myne goede, myne ware, myne oude vrienden. Goeden avond, Julie; welnu, hoe gaat het? Maar ik weet waarachtig niet waarom ik u dit vraag. Gy, gy zyt even zo luchtig als voorheen, uwe vrouw beminnelyker dan ooit, en die kleine... Duivels! het is geen kind meer, en mejufvrouw Julie is zo schoon als een engeltjen.

JULIE.

De militairen zyn toch altyd even galant!

WASNAER.

Hoor, Cabanel! in vertrouwen gezegd, ik ben de ziekste uit het gehele huis.

CABANEL.

Ja? gy ziet 'er even als vóór twintig jaren uit.

WASNAER.

Waarachtig, ik heb gene reden van te klagen, dat het my kwaad gaat, met uitzondering van een' weinig aêmborstigheid, van een weinig jicht, van een weinig *rhumatismus*, ben ik zo gezond als een jongeling van zestien jaren.

CABANEL.

Uwe kleine gebreken herinneren u dat gy eens jong zyt geweest. Maar wat zie ik? Hoe, gy maakt *céré-*

Digitized by Google

moniën, gy zyt in grobt *gala*, en dat om my te ontfangen. Hoor: dat's vervloekt flecht, fatans flecht, ik zeg het u ronduit.

Mev. WASNAER.

Deze opfchik was voor anderen, die 'er nu niet van profiteeren zullen; maar wy hebben onderling befloten, om u te ontfangen zo als wy waren.

CABANEL.

Die goede, die waarde vriënden, ik hervinde hen, na een tweejarig afwezen, even zo gul, even zo vol vriendfchap, als vóór twintig jaren.

Air: *Il est toujours le même.*

Altyd, altyd, zal zy dezelfde wezen.

WASNAER.

Haar vrolykheid,
Die elk op 't hoogst benyd,
Heeft my fteeds vreugd bereid,
Niet waar, myn uitgelezen?

CABANEL.

En voor de brave vrouw,
Die gy eens fchonk uw trouw,
Zult gy, zult gy altyd dezelfde wezen.

CABANEL.

Ah! ik zie uw befluit: gy hebt gezworen om geheel uw leven gelukkig te zyn.

Mev. WASNAER.

Indien het mogelyk is.

CA-

Digitized by Google

CABANEL.

Thands verzoek ik u van my, zonder veel omslag te maken, spoedig een glas wyn te geven, en dan ga ik myne orders in de casernen geven.

Mev. WASNAER.

Julie, breng die tafel herwaards.

WASNAER.

Gy logeert immers hier?

CABANEL.

Zonder tegenspraak: ik kom u myn kwartier aanzeggen.

Mev. WASNAER.

Wat kan ik u aanbieden, heer kapitein.

CABANEL.

Niets anders dan een goed glas wyn. Dezen avond, by het *soupé*, dat is iets anders, dan spreken wy de mondproviant nader. Doch, lieve vrienden, wacht niet op my, want het konde wel gebeuren, dat ik wat laat te huis kome.

WASNAER.

Zegt gy niet: misschien wat laat? Vrouwlief, zie nu eens, hoe gelukkig dat wy zyn; het geluk van onzen vriend by ons te hebben, zal ons niet beletten van dat vermaak te smaken, dat wy ons op die bruiloft voorstelden.

Mev. WASNAER.

Gy hebt gelyk, myn vriend. Wy kunnen naar het bal gaan.

CA-

Digitized by Google

CABANEL.

Hoe, naar een bal?

Mev. WASNAER.

Ja, waarlyk, naar een bal. Hoor, vriend Cabanel, ik moet u zeggen, dat, op het oogenblik van uw' aankomst, wy ons gereed maakten om naar eene bruiloft te gaan, waar geheel Straatsburg zich zal laten vinden, en myn man, die van voornemens was om zyn' avond wél te besteden, was een weinig uit zyne goede luim...

WASNAER.

Ja, myne vrouw vond zich een weinig gedwarsboomd...

CABANEL.

Myne vrienden! een bal, eene bruiloft, zegt gy? Bravo! daar behoor ik óók by; ik zal 'er u komen opzoeken, als myne bezigheden geëindigd zullen zyn. Ik ken de Straatsburger meisjens genoeg, en ben verzekerd, dat zy geen acht op myn toilet zullen slaan. Want ik kom zo als ik hier voor u sta.

Mev. WASNAER.

Gy ziet 'er altoos even netjens uit.

WASNAER, *inschenkende.*

Allons! op uwe gezondheid, myn vriend.

Mev. WASNAER.

Maar, manlief, mynheer Cabanel heeft misschien meer lust om te slapen, dan om onze gekheden by te wonen.

CA-

Digitized by Google

CABANEL.

Wat zegt gy daar, mevrouw?

Air: *Vaudeville de la Négresse.*

Hoor na my: een braaf soldaat,
Zal nooit 't vermaak verzeggen;
Ik moet u den krygsmans staat
Eens volmaakt openleggen:
Op het slachtveld zal hy den kracht
Van zyn' arm niet vergeten,
En op het bal danst hy des nachts,
Om de koû uittezweten.

WASNAER.

Komäan, verliezen wy geen tyd, nog één glaasjen, en dan marsch!

CABANEL.

Het is, by myne ziel, toch recht *charmant* van op één' avond myne kennis met alle jonge Straatsburger meisjens te kunnen hernieuwen.

WASNAER.

Ô! Jou oude tuindief! Hoe, op uwe jaren nog?..

CABANEL.

Wat zegt gy daar, op myne jaren?...

Air: *Monsieur de Catinat.*

Voor Venus en voor Mars, steeds moedvol in 't geweer,
Vreest nooit eens krygsmans hart, 't levens najaar weêr.
Waaneer hy stryd met roem, op 't bloedig veld der eer,
Vind hy te Cytheré soms zyn beloning weer.

WAS-

Digitized by Google

WASNAER.

Bravo! dit humeur behaagt my.

Mev. WASNAER.

Julie, wy zullen niet laat te huis komen.

JULIE.

Gy zyt te goed: ik zal de kamer van mynheer Cabanel intusschen in gereedheid brengen.

Mev. WASNAER.

Ik behoeve u niet te bevelen van voor alles zorg te dragen; ik weet dat gy een zwak voor het régiment van Champagne hebt.

JULIE.

Stoute vrouw!

Mev. WASNAER.

Mynheer Cabanel!

CABANEL.

Mevrouw!

Mev. WASNAER.

Hébt gy steeds muziek by uw régiment?

WASNAER.

Dat's weer eene vraag! Hebt gy het dan niet gehoord?

Mev. WASNAER.

Wat is 'er van een' zekeren Henry geworden, die pyper was?

CABANEL.

Henry?

Mev.

Digitized by Google

Mev. WASNAER.

Is hy nog ſteeds by uw régiment?

CABANEL.

Wel, wis en waarächtig! hy is 'er het kind van: een brave jongen, een knap ſoldaat, vol geest en talenten, makende zeer ſchone vaerſen, en die in ons laatſte guarniſoen met veel roem van zich heeft doen ſpreken.

Mev. WASNAER.

Hoe dat?

CABANEL.

Daar wy allen hem om 't eerst beminnen, is hy by alle onze militairen-feesten tegenwoordig, en op een van die partytjens, heeft hy de verövering van het teder hart eener jonge weduwe gemaakt, die hem ons heeft willen ontnemen.

JULIE, *ter zyde.*

Wat klopt myn hart!

CABANEL.

Hy kon waarächtig zyn fortuin gemaakt hebben.

Mev. WASNAER.

En hy heeft de hand van die weduwe geweigerd?

CABANEL.

Ja, by myne ziel, hy heeft haar glad afgeſlagen.

JULIE, *ter zyde.*

Ik herleef!

CA-

Digitized by Google

CABANEL.

Ik heb, daar ik hem zeer bemin, alles in 't werk gesteld, ten einde hem te bewegen; maar alles vruchteloos...

Mev. WASNAER.

Zulks was zeer wel van u gedaan.

CABANEL.

Het heeft my niets geholpen, zekerlyk de een of andere geheime minnehandel; want die jonge heeren!... die jonge heeren!

Mev. WASNAER.

Is hy met het regiment medegekomen? Is hy thans te Straatsburg?

CABANEL.

Ja, mevrouw; hy scheen zelfs zeer verheugd te zyn, van deze stad weder te zien.

JULIE, *zich byna verradende.*

Zeer verheugd, mynheer Cabanel?...

WASNAER, *op een' jaloerschen toon.*

Mevrouw Wasnaer! wie is die pyper? wie is die muzikant? wie is die knappe jongen, die zulke fraije vaerten maakt, van wien ik nooit heb horen spreken, en in wien gy zo veel belang stelt?

Mev. WASNAER.

Hoe, mynheer Wasnaer! zyt gy jaloersch? zo veel te beter!

CA-

Digitized by Google

WASNAER.

Wat? wat? zo veel te beter!

CABANEL.

Wel, man! je haalt je daar fraije dingen op den hals. Ha! ha!

Mev. WASNAER.

Ik maak u myn kompliment over deze nieuwe blyk van liefde; maar ſtel u gerust, deze zaak gaat u in het geheel niet aan.

CABANEL.

Zie je wel, kaereltjen.

WASNAER, *een weinig norsch.*

Zo het een geheim is, waarom ſpreekt gy 'er dan in myne tegenwoordigheid van?

Mev. WASNAER.

Air: *De la parole.*

Dikwerf vreesde ik, en met reên,
My onvoorzichtig uit te laten;
Maar, op myn vyftigst jaar, ô neen!
Kan niemand myne praatzucht baten.
De ouderdom ſchenkt ons dit recht,
Daar wy één ander zien verbreken;
En als de min vlucht, doet men ſlecht,
Ja, als de min vlucht, doet men ſlecht,
Zo men niet bewaart (*bis.*) 't woord tot ſpreken. (*bis.*)

CABANEL.

Zy houd u voor het lapjen, en zy heeft geen ongelyk.

Digitized by Google

WASNAER.

Zy! zy heeft eeuwig gelyk met my. *Ah! ça*, wy kunnen thands vertrekken.

Mev. WASNAER.

Als gy wilt. Vaarwel, Julie.

JULIE, *ter zyde, tegen Mev. Wasnaer.*

Ach! mevrouw, hy is hier.

Mev. WASNAER, *ter zyde.*

Wat is het, myn kind? (*Luid.*) Mynheeren, ik vraag u wel om verſchoning, ſtaat my toe van twee woorden aan Julie te zeggen.

WASNAER *en* CABANEL.

Zeer gaarne. (*Zy vertrekken.*)

ZESDE TOONEEL.

Mevrouw WASNAER, JULIE.

Mev. WASNAER.

Komäan, lieve meid, moed geſchept.

JULIE.

Ik zal die hebben, ik wil die hebben; maar het valt my wel ongemakkelyk.

Mev. WASNAER.

Air: *Vous me grondez.*

Ach, myn lief kind! 'k zie uw verlangen.

JULIE.

Henry, de oorzaak van myn ſmart,
Is in de ſtad... ik vrees myn hart...

Al-

Digitized by Google

Alléén in huis... wat aan te vangen?
Hy komt van avond hier, zo 'k meen...

Mevr. WASNAER.

Welnu?

JULIE.

Laat my toch niet alléén.

Mev. WASNAER.

Myn kind, ik zal u wel alléén moeten laten; maar ik weet een' goeden raad, ik zal u opsluiten, en gy zult Henry dus niet zien, dan in myne tegenwoordigheid. Arme Julie! gy mistrouwt u zelve; omhels my, ik sta 'er u voor in, dat gy weldra gelukkig zult zyn; mynheer Cabanel bemint Henry, even als of hy zyn' zoon ware; wees dus gerust, gy zult weldra gelukkig zyn. *Adieu*, ik sluit de deur op het nachtslot.

ZEVENDE TOONEEL.

JULIE, *alleen.*

Goed! als hy nu mogt komen, zal ik hem ten minsten de deur niet kunnen openen.

Air:

Ik voel hoeveel uw hart zal moeten lyden,
Misschien zyt gy op my verstoord, myn vriend;
Gy hebt gelyk. Doch 'k moet my van u scheiden,
Schoon uwe min een beter loon verdient.

Komaan, trachten wy ons te herstellen. Ik moet de kamer van den heer Cabanel in order brengen. (*Men*

Digitized by Google

klopt.) Ik geloof dat ik gerucht hoor. Zo het Henry eens ware? Neen! hy zal hier niet komen; hy denkt misschien in het geheel niet meer aan my! Men klopt aan de huisdeur; zetten wy het licht ter zyde en zien wy wat het is. (*Door de glazen ziende.*) Ik word niets gewaar. (*Men hoort op een fluitjen spelen.*) Hemel! hy is het, hy is het. Zo ik het vengster zachtjens openmaakte, dan zoude ik hem kunnen zien. (*Zy opent het vengster.*) Wat aan te vangen? Hem spreken? neen, dat mag, dat moet ik niet... Ach! ik kan nogthands hem niet laten heengaan, zonder hem één woordjen toe te spreken.

AGTSTE TOONEEL.

JULIE, HENRY, *van buiten.*

HENRY.

Air: *De Richard*

Na een zeer lang afwezen,
Komt een getrouw minnaar,
Vol liefde, weêr tot haar,
Die hem heeft afgewezen.
Standvaste trouw haar aan te blên,
Of eeuwiglyk van haar te vliên,
Is zyn besluit; ô schone!
Volmaakt thans zyn geluk;
Dat uw weêrmin hem lone,
Voor uitgestanen druk.

JU-

Digitized by Google

JULIE.

Hetzelfde Air.

Hy, die van my geſcheiden,
Geen ſmartgevoel ontwaart,
Is myne min niet waard';
Daar hy zich kan verblyden
By andre meisjens. Die verraâr!

HENRY.

ó Myne Julie!

JULIE.

Waarôm bleef hy geen trouw minnaar...

HENRY.

Dit woord van u, geliefde!
Verdryft myn bittre druk,
Daar uw verwyt my griefde.
Volmaak thans myn geluk!

Air: *ó Mai! ó Mai!*

Waarde ſchat! toe laat my in.

JULIE.

Neen, men zou my laken.

HENRY.

Weigert my zulks niet, vriendin.

JULIE.

'k Kan niet openmaken.

HENRY.

Wel, dat is naar!
Doch niets weêrhoud uw' minnaar.

JULIE.

ô Hemel! hy klimt langs de goot naar boven; Henry, doe het toch niet, gy zult u kwetzen; ik wil het niet hebben.

HENRY.

Ik zal wel in huis komen, wees gerust.

JULIE.

Lieve hemel! welk eene hoogte!

HENRY.

Help my, Julie, myn been glipt uit.

JULIE, *op een verschrikten toon.*

Ach! Henry hou my vast, in 's hemels naam! laat niet los, laat niet los.

HENRY, *het vengster inspringende.*

ô Myne dierbare Julie! ik zie u dan eindelyk weêr!

JULIE.

Hemel! wat doe ik? Ik, die my opgesloten had om hem niet te zien.

HENRY.

Om my niet te zien?

JULIE.

Alléén met u in huis.

HENRY.

ô, Myne beminnelyke vriendinne! door deze vreze, en door het belang dat gy in my stelt, bekom ik eindelyk de zo lang gewenschte verklaring, dat ik u niet onverschillig ben. Maar wees toch gerust.

JU-

Digitized by Google

JULIE.

Henry, zo gy my bemint... ga...

HENRY.

Air: *On compterait les diamans.*

Ach, gy beöordeelt my zeer flecht!
Stel u gerust, ô bloem der fchonen!
Henry bemint u fteeds oprecht,
En zal u zyne liefde tonen.

JULIE.

Maar hier alléén... met één' foldaat..!

HENRY.

Kan geenszints tot uw nadeel wezen;
Als men de kieschheid neemt te baat,
Heeft nooit een meisjen iets te vrezen.

JULIE.

Maar men kan terug komen, u vinden...

HENRY.

ô! Wy hebben niets te vrezen. Ik heb eene boodfchap aan mynheer Cabanel, myn kapitein; ik weet wel dat hy hier niet is, want ik heb hem met mynheer en mevrouw Wasnaer zien uitgaan. Maar dat raakt niet, ik kom hem zoeken, en hier verwacht ik hem.

JULIE.

Maar nog eens: dewyl ik opgefloten ben, kunt gy immers by my niet zyn.

HENRY.

Nu, nu! ik zal my by tyds wegmaken; maar ik bid

u, myne waarde Julie, laat ons toch met kibbelen den kostelyken tyd zo niet verliezen.

JULIE.

Ik ben in doods angst!

HENRY, *op de tafel gaande zitten.*

Kyk, Julie, ik zal van deze plaats niet afgaan; buitendien, wat kunt gy van my vrezen? Wel verdiende verwytingen over uwe onheufche koelheid!

JULIE.

Het fchynt my nogthands toe, dat gy u weinig daaräan hebt gelegen laten leggen. Sedert twee jaren dat gy vertrokken zyt, my niet éénmaal tyding van u te geven, en zelfs niet éénmaal naar my te laten vernèmen.

HENRY.

Gy hebt ongelyk, Julie; ik vernam genoeg naar u, ik kreeg tyding genoeg ten uwe opzichte.

JULIE.

Ja! en door wien?

HENRY.

Door myn' vriend Werner, uw' buurman. Zie, hier heb ik juist eenige van zyne brieven, die misfchien ter myner rechtvaerdiging kunnen ftrekken. — Zie, lees dezen...

JULIE, *leest.*

„Wat Julie betreft, zy word ieder dag bevalliger; „maar zo gy haar zo hevig bemint, als gy my ver-

„zo-

Digitized by Google

„zekert, kant u dan tegen haar geluk niet aan; myn-
„heer en mevrouw Wasnaer beminnen en achten haar;
„zy zullen de gelegenheid niet laten voorbygaan om
„haar geluk te volmaken, en uwe liefde zoude dus
„niet dan ongelukkige gevolgen hebben. Het is
„daarom, dat ik in haar byzyn nooit van u zal ſpre-
„ken, al ſmeekt gy 'er my in alle uwe brieven om."

HENRY.

Doorloop nu dezen.

JULIE, *leest.*

„Tracht Julie te vergeten: ik zal daardoor zeker
„minder brieven van u ontfangen; want het ſchynt
„my toe, dat gy my ſlechts ſchryft om u met my over
„haar te onderhouden. Voor het overige, en dit
„moest ik u niet zeggen, hoor ik haar dikwerf die
„*romance* zingen, die gy haar geleerd hebt, en zy
„zingt hem ſteeds met veel aandoening, dit kan ik u
„verzekeren."

JULIE, *op een' verlegen toon.*

Ik geloof niet dat ik, ſedert dat gy vertrokken
zyt, gezongen heb.

HENRY.

Het is myn vriend die my dit ſchryft. Welnu,
wat hebt gy hier tegen in te brengen?

JULIE.

Niets. Maar, Henry! ik bid het u, ga heen.

Digitized by Google

HENRY.

Ó! Myne vrienden waren het niet alléén, die ik van u onderhield; wel heden neen! In hoedanigheid van poëet, maakte ik u aan de gehele waereld bekend.

JULIE.

Aan de gehele waereld!.. Henry, gy maakt my benaauwd met alle uwe gekheden...

HENRY, *eenige papieren uit zyn' zak halende.*

Ja, de gehele waereld is 'er vol van, zeg ik u, door middel van de journalen. Luister eens naar dit liedjen:

„VICTOR HENRY, *muzikant van het regi-*
„*ment van Champagne, aan zyne minnaresse.*

LOFDICHT.

Air: *à Paris, &c.*

Hoe zal ik van het schoon gewagen,
Waarmeê Natuur haar heeft bedeeld
Zy is 't die my slechts kan behagen,
En die door deugd my 't harte streelt?
Geen vrouw heeft zulke schone ogen;
Geen vrouw heeft zulk een' kiesschen aart;
Geen vrouw heeft zulk een geestvermogen:
Zy alléén is myn bulde waard'. (*bis.*)

JULIE.

Henry! ik twyffel thans niet meer aan uwe liefde; maar, de beste overtuiging die gy my nog kunt geven,

Digitized by Google

ven, is, dat gy niet langer myn' goeden naam in den waagſchaal ſtelt, door hier te blyven.

HENRY, *haar een liedjen gevende.*

Nu dan, ik zal gaan. Maar, Julie, gy moet eerst dit liedjen zingen. Het is op de wyze van de *romance*, die gy met zó veel aandoening zingt.

JULIE.

Zult gy dan ten eersten heengaan?

HENRY.

Ja.

JULIE.

Maar, ten eersten heengaan, dit herhaal ik u.

HENRY.

Ik beloof het u; maar zing dan.

JULIE.

Air: *Plaignez le ſort.*

Beklaag met my het lot van een' jongling,
Die niets van zyne Julie mogt erlangen,
Dan bittre ſpyt en ſchampre weigering,
Die naar den dood hem ſteeds deden verlangen.
Door de eer verplicht, moest hy verr' van haar gaan,
Zy wierd niet eens door zyne ſmart bevangen;
Geen laatst vaarwel mogt hy...

HENRY.

Wat wreede daân!
Ach! dit verhaal kan my den boezem prangen!

JULIE, *teederlyk.*

Hoe! Henry! gy ſchynt aangedaan te zyn?

HEN-

HENRY.

Lieve, dierbare vriendinne! dit ogenblik zal ik nooit vergeten: dit ogenblik weegt tegen alle uitgeſtane ſmarten op!

JULIE.

ô Hemel! men opent de huisdeur! ik ben verloren! Henry! vlucht toch!

HENRY.

Ik vraag niets anders; maar, waar moet ik heen?..

JULIE.

Ach, lieve hemel! alle de deuren zyn geſloten.

HENRY.

Ik zie wel dat het op het vengster uit zal draijen, maar, neen...

Air: *Réveillez-vous.*

Neen, Henry kan, noch zal niet vluchten,
Hy is minnaar, by is ſoldaat;
By hem hebt gy nooit iets te duchten,
Zo hem de liefde ſlechts byſtaat.

JULIE.

Maar dat men u ten minsten hier niet vinde; verberg u.

HENRY.

Hoe en wáár?

JULIE.

Dáár, onder de tafel.

HEN-

Digitized by Google

HENRY, *onder de tafel kruipende.*

Dáár? nu in 's hemels naam!

NEGENDE TOONEEL.

DE VORIGEN, *Mynheer en Mevrouw* WASNAER.

JULIE.

Hoe! zyt gy daar al te rug?

WASNAER, *op een' verſtoorden toon.*

Ja, kindlief! ja!

Mevr. WASNAER.

Ja, wél zyn wy terug, myne arme Julie!

JULIE.

Heeft het bal dan geen voortgang?

WASNAER.

In 't tegendeel; het is reeds begonnen.

JULIE.

Wat ſcheelt 'er toch aan? Gy ſchynt beiden wel verſtoord.

Mev. WASNAER.

De jonge heeren zyn tegenwoordig weinig *galant.*

WASNAER.

En ons jufferſchap beſtaat tegenwoordig in een hoop breinloze meisjens.

JULIE.

Wat is u dan toch overgekomen?

Mev. WASNAER.

Luister.

Air:

Digitized by Google

Air: *La danse &c.*

Het dansen kan my steeds behagen,
En het bal bood my dit vermaak;
Ik, die 'er vuriglyk naar haak',
Durf stoutelyk *Enterp'* belagen;
Maar, lieve meid! ach! welke plagen!
'k Gevoel, helaas! het grootst verdriet:
Men lagcht om my, dat elk het ziet;
Maar tot den dans (*bis.*) vraagt men, vraagt men my niet. (*bis.*)

JULIE.

Is het mogelyk!

HENRY, *het kleed een weinig opligtende.*

Ja, wél is het mogelyk.

Mev. WASNAER.

Niets is waarachtiger: Ik, over deze slechte handelwyze een weinig verstoord, zocht mynheer Wasnaer op...

WASNAER.

Die niets vuriger verlangde, dan om maar spoedig naar huis te gaan.

JULIE.

Hoe! mynheer, hebt gy óók niet gedanst?

WASNAER.

Ik heb zelfs geen de minste *pas* geformeerd.

HENRY, *als boven.*

Niet eens één *chassé!*

WASNAER, *wanende dat Julie spreekt.*

Noch *chassés*, noch *bourrés*, noch *brisés*. — Ik kom

kom op het bal; de muziek vermeerderde myne natuurlyke vrolykheid; ik bewonder eerstelyk alle de groepen onzer Straatsburger ſchoonheden. — Ach! welke ſchoonheden! — Vervolgens myne oogen vestigende op eene bekoorlyke blondine, nader ik haar op eene galante wyze...

Air: *Ma commère &c.*

'k Ga myn kompliment haar maken,
En bied haar beleefd myn hand.

Zy antwoord my, met de puntjens van hare lippen:

Mynheer, 'k zie uw danslust blaken;

Maar, het doet my leed...

'k Ben voor ieder dans verpand,
En zekerlyk waar' het ſchand...

Lieve hemel! mejufvrouw, ik zoude wanhopig zyn, zo ik iemand eenige onäangenaamheid veröorzaakte. — Myn geluk elders willende beproeven vervoeg ik my by eene bruinette, die my luchtig ten antwoord geeft: Ik dans met niemand dan met myn' kleinen neef, en als hy zag, dat ik met iemand anders my engageerde, dan

Zou hy ſtraks in toorn geraken,
Hy is dapper en galant.

En die kleine neef, is een kleine jongen, van vyf voet en agt duim. Eindelyk, ná de weigering van nog een douzyn zulke malle onbeſchofte meisjens op-

Digitized by Google

opgedaan te hebben, zoek ik eene rypere ſchoonheid uit, en zeg haar:

(*Het voorgaand* Air.)

Mag ik u myn hand offreeren,
Schone dame? 'k ben bereid
Één dans met u te formeeren;
Indien gy zo goedig zyt...

Zy antwoord my: Mynheer wil zekerlyk ſpotten. — Spotten? Neen, waarachtig niet, mevrouw! — Op uwe jaren... — Op myne jaren! Maar, mevrouw, ik kan u verzekeren, dat ik in mynen tyd een zeer goed dansſer was, en ik heb nog eene manier van dansſen, die... — Ik twyffel 'er niet aan;

Maar ik zeg het u met ſpyt,
Nooit kon ik de danskunst leeren
Van Hugo de Groot zyn' tyd!

Van Hugo de Groot zyn' tyd!

HENRY, *lagchende.*

Ha, ha, ha!

WASNAER, *wanende dat Julie lagcht.*

Ik vinde hier niets lagchenswaardig in.

JULIE.

Ik verzeker u, dat ik niet gelagchen heb, en dat ik 'er ook de minſte lust niet toe gevoel.

WASNAER.

Het is omdat ik 'ereis vervloekt kwaad ben! verſta je?

Mev.

Digitized by Google

Mev. WASNAER.

Men heeft 'er u ook wél reden toe gegeven. Men heeft ſchoon zeggen, alles ging voorheen veel beter; de jonge lieden waren vlug, gedienstig, vurig; tegenwoordig zyn het mormeldieren!

HENRY.

'Er zyn 'er toch nog wel, die luchtig en vlug zyn.

WASNAER, *wanende dat Julie ſpreekt.*

Neen, Julie, myne vrouw heeft gelyk: 'er worden zulke dingetjes niet meer uitgevoerd, zo als in myn' tyd.

JULIE.

Wat wilt gy? Men moet de menſchen nemen zo als zy zyn. — Maar, gaat gy u niet een weinig ontkleden, om meer uw gemak te genieten?

WASNAER.

Waarôm dat? Cabanel zal, ons op het bal niet vindende, ten eersten hier naar toe komen... Maak het *ſoupé* gereed, wy zullen hem hier afwachten.

JULIE.

Hier?

Mev. WASNAER.

Ja, wy zullen hem hier afwachten.

HENRY.

Ik ook.

JULIE, *ter zyde, in het heengaan.*

Hoe zal hy wegkomen?

Digitized by Google

TIENDE TOONEEL.

DE VORIGEN, *uitgenomen* JULIE.

WASNAER.

Ik denk dat vriend Cabanel niet lang zal wegblyven.

Mev. WASNAER.

Ik zal my die verwenschte bruiloft nog lang herinneren; nooit heb 'ik my in eene hatelyker omstandigheid bevonden.

WASNAER.

Noch ik.

HENRY.

Noch ik.

Mev. WASNAER.

Een man is nooit zo in het gedrang als eene vrouw; hy kan zich 'er altyd uithelpen.

HENRY.

Ik hoop het.

WASNAER.

Kom, kom, vrouwlief, denken wy 'er niet meer aan. Kunnen wy ons over dit voorval dan niet troosten? Zeg, mama, onze liefde weegt immers tegen alle andere vermaken op.

Mev. WASNAER.

Ik stem zulks toe, myn vriend.

WAS-

Digitized by Google

WASNAER.

Waarom tot anderen toevlucht te nemen, als men aan zichzelven genoeg heeft.

Mev WASNAER.

Gy hebt gelyk.

WASNAER.

Parbleu! ik kryg daar een goed invalletjen! uitmuntend, waarächtig, uitmuntend! Men zal toch niet zeggen, dat de avond omgegaan is, zonder dat wy het vermaak... het genoegen gefmaakt hebben...

Mev. WASNAER.

Wat haalt gy u toch in uw hoofd, lieve man?

WASNAER.

Ik zal u dat alles verhalen, lieve fchat; fluiten wy eerst de deur toe. Men mag wel eens gek wezen; maar daar heeft men geen getuigen by nodig.

HENRY.

Goede voorzorg! Maar wat duivel wil hy toch doen?

WASNAER, *zyn degen afdoende.*

Vrouw, begrypt gy my niet?

Mev. WASNAER.

Neen.

WASNAER.

Ik geloof het wel, dat gy 'er niet op verdacht zyt! Het is reeds zo lang geleden, dat... (*Haar de hand biedende.*) Myn engeHnne!

Digitized by Google

Mev. WASNAER.

Myn vriend!

WASNAER.

Air: *Vous souvient-il? &c.*

Breng gy u ons trouwfeest te binnen?
Wat dansten wy vlug met elkaêr!

Mev. WASNAER.

Ik breng my ons trouwfeest te binnen,
Wat dansten wy vlug met elkaêr!

WASNAER.

Welnu...

Uw man, die u ſteeds zal beminnen,
Vraagt of den dans u valt te zwaar?

Mev. WASNAER.

Met u, dien ik ſteeds zal beminnen,
Valt nooit de dans my ooit te zwaar.

WASNAER.

Niets kon myn vreugde doen bedaren,
Ik gevoelde de kracht der min.
Wy dansten tweemaal, engelin!
Tweemaal is thans véél voor myn jaren! (*bis.*)

TE SAMEN.

Uw } hand } lag trillend in de myne,
Myn } hand } lag trillend in de zyne,
Die keer op keer,
Steeds deed herleven
't Lenteweêr.

WAS-

Digitized by Google

WASNAER.

Komaan, kindlief! (*Hy préludeert.*) La-ri-de-ra.

(*Zy dansfen eene allemande, op het air: L'allemande, &c. hetwelk zy zelfs zingen.*)

Mev. WASNAER.

Ouf!... ik kan niet meer; zingen en dansfen te gelyk, dat valt my te moeilyk.

WASNAER, *op de tafel leunende.*

Het is waar; maar als men geen muzikant digt by de hand heeft.

HENRY.

Geen muzikant digt by de hand! Dat zal ik u beiden eens anders laten horen.

WASNAER.

Kom, een weinig *courage*, lieve vrouw; wy hebben de helft nog niet afgedanst.

Mev. WASNAER.

Welaan myn vriend, zie my gereed.

(*Zy beginnen op nieuw te dansfen; Henry blaast het air op de fluit, zodra zy het horen, blyven zy beiden verwonderd ftaan.*)

Mev. WASNAER.

Mirakel! mirakel!

WASNAER.

Hemel! wat is dat?

Mev. WASNAER.

Wat wil dit beduiden?

Digitized by Google

WASNAER, *Henry gewaar wordende.*

Wat! Een man onder eene tafel verborgen! zulk een schandaal in myn huis!

HENRY, *door de middendeur vluchtende.*

Vluchten wy!

WASNAER, *naar zyn' degen grypende, die hy in een' canapé nedergelegd heeft.*

Dieven! moord! brand!

JULIE, *aankomende lopen, en onder de tafel ziende.*

Goed! hy is weg.

Mev. WASNAER, *in een' armstoel bezwymende.*

Hemel! ik kryg myne overvallen!

LAATSTE TOONEEL.

DE VORIGEN; CABANEL, *Henry by den kraag binnentrekkende.*

WASNAER.

Ah! nu zullen wy zien wie hy is, die zich verstouten durft van...

JULIE.

Hemel! alles is verloren!

CABANEL, *tegen Henry.*

Allons, mynheer! *allons* dan!

HEN-

Digitized by Google

HENRY.

Indien de heer Cabanel myn kapitein niet was...

CABANEL, *Henry herkennende.*

Wel satans! mynheer Henry, onze muzikant!

WASNAER.

Daar mevrouw naar vernam, toen gy straks hier waart. Gy ziet dat de jonge heer geen tyd verliest, om aan zyne beschermster, die zo véél zich aan hem gelegen laat leggen, zyne hulde te komen bewyzen.

Mev. WASNAER.

Ja, hy is het, die arme jongen!

WASNAER, *op een' jaloerschen toon.*

Ziedaar uw geheim ontdekt, mevrouw!

Mev. WASNAER.

Neen, nog niet. Maar, ik ben verwonderd van hem hier te vinden, daar ik-zelve de deur gesloten had, op dat hy niet binnen konde komen.

WASNAER, *als boven.*

Gy wist dan, dat hy hier zoude komen?

Mev. WASNAER, *Julie aanziende.*

Zeker wist ik het niet; maar, wy twyffelden 'er aan.

WASNAER, *woedend.*

Mevrouw Wasnaer, mevrouw Wasnaer! gy weet dat ik altyd een weinig véél gevreesd heb, om in het groote gild te te komen. (*Zich op Henry willende werpen.*) Schurk! geef antwoord op myne vragen...

Digitized by Google

Mev. WASNAER.

Mynheer Wasnaer! ſtaak uwe onbeſchofte jaloerſche taal. Ezel! begrypt gy niet dat hy de minnaar van Julie is, en dat dit gehele geval my niet aangaat?

CABANEL, *ter zyde.*

Thans begin ik te begrypen...

WASNAER.

Wat?

Mev. WASNAER.

Zy beminnen zich reeds ſedert twee jaren; zy zyn als voor elkander geboren; en zo al het geen dat onze vriend van hem gezegd heeft, ernst is geweest...

CABANEL.

Ha! heer muzikant, wilde gy dáárōm die jonge weduwe niet trouwen!

HENRY.

Heer kapitein...

CABANEL.

Ik kan uwe keuze niet laaken; (*Tegen Wasnaer.*) En zo dit huwelyk tot ſtand kan komen, dan zal ik hem tot een' vader verſtrekken.

HENRY.

Ach, myn weldoender!

Mev. WASNAER.

En myn man en ik, Julie, onze belofte houdende, van haar in hare huishouding te zetten, belonen dat door de beleefdheid van mynheer Henry, die wél zy-

Digitized by Google

zyne talenten heeft willen geven, om ons te doen dansen.

JULIE.

Ach, mevrouw.

CABANEL.

Hoe! om u te doen dansen?

WASNAER.

Ja, man; dat 's 'ereis eene vervloekte historie, ik zal haar u verhalen: Je moet dan weten...

Mev. WASNAER, *hem invallende.*

Zwyg, oude gek! — Maar, Julie, zeg my eens, hoe die jonge heer in huis is gekomen?

JULIE.

Air: *De la croisée.*

Ik vreesde de komst van Henry,
En wilde zyn byzyn ontvlieden;
Maar liefde, die 'k nu hulde bié,
Kon ik geen weêrstand langer bieden.
Schoon dat dees deur op het nachtslot
Gesloten was, (het krenkt myn zinnen,)
Heeft Cupido hier meê gespot,
Want hy kwam door het vengster binnen. (*bis.*)

WASNAER.

Dus eene stormparty...

CA-

Digitized by Google

CABANEL.

Komäan, gene verwytingen, hy zal van avond hier blyven om met ons te *soupeeren*, ziet, dan zullen alle de zaken, dèze jonge lieden betreffende, in order kunnen gebragt worden, en vervolgens morgen de bruiloft.

WASNAER.

Waaröp ik eens recht hoop te dansen.

Mev. WASNAER.

En ik ook!

WASNAER.

Als 'er maar weer gene verhindering komt.

VAUDEVILLE.

Air: *l'Allemande &c.*

Het lot, helaas!
Waarvoor wy allen bukken,
Speelt, vriendenlief! steeds overäl den baas;
En menig mensch
Ondervind hare nukken,
Voedende den wensch,
Van zyn plan te zien lukken,
Danst menigmaal,
Tegen zyn' wensch op krukken,
Niet verwachtende een zó slecht onthaal!

En waarächtig, mynheeren, de vertaler...

Vreest

Vreest 't fluitönthaal
Even als een dans op krukken;
Vreest 't fluitönthaal,
Zo uw gunst hem niet beſtraal'.

TE SAMEN.

Vreest 't fluitönthaal, *enz.*

EINDE.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

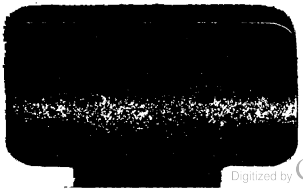
Digitized by Google

Digitized by Google